

Skouds

Per keturius šimtus dvėdešimt metu
Kāp kuošė vėrė,
Daugībės skuodiškiu ĩr išmėrė.
Če vėsė dėrba, kėtė pasena,
Gerā ar prastā vėsė gīvena.
Ė Skouda traukė arba važiava.
Tavuora sava kuožnos kopšava.
Če Troikėnā, Šatės ėr mosėdėškė,
Važiava kopšautėis ėr lėnkėmėške.
Ėr kielėm onkstėi vėsė no rīta,
Če atvažiava ėr ėš Bartstītiu.
Nuors konkėnėmu mes če sulaukiem,
Tik vėina daina vėsė tėp traukiem
Kor vuokitiū laikė daina ta gėmė,
Mes tik gerkšnuojuom sava rogėnė
Liobam mes gertė, liobam dainioutė,
Liobam i Skouda mes novažioutė.
Če koršė i Skouda pas mūsa važiava
Ėr so žematės vėn tik kopšava.
Če ėr bažnīcė anėi itaisė,
Sieduom pri stala, pri bendrū vaišiu.
Vesė mokiejuom gerā kopšautė,
Kartās kėts kėta liobam apgautė.
Žīdelis pėrka avėna taukus,
Je kas turiejė šerius ėr plaukus,
Jėrati daili,
Avėna kaili,
Karvės raga,
Arklė posnaga.
Sena uknuoli,
Semena, žuolė,
Paršeli maža
Ded i багаža.
Vėskou torgou taupė, vėskas deriejė.
Pardavė, pėrka, kas kou turiejė.
Kėts karvė pėrka,
Sulīga, gierė po čerka tvėrta.
Vo ceguonā arkli pamainė,
Vo ceguelė užtraukė daina.
Kor aukštās daubas ėr tonokė krūmā,
Tai tèn bova cėguonu rūmā.
Linkio skoudėškems gerā gīventė,
Tik nenosimintė ėr nepasentė.